“ ఆ ది ప ర్వ ము ” - విశ్వ విజ్ఞాన సర్వస్వమ్

॥ విఘ్నేశ్వర ధ్యానమ్ ॥

శుక్లాంబరధరం విష్ణుం శశివర్ణం చతుర్భుజమ్ ।
ప్రసన్నవదనం ధ్యాయేత్ సర్వవిఘ్నోపశాంతయే ॥

॥ శ్రీనివాస ధ్యానమ్ ॥

నమస్తుభ్యం మహాదేవ నారాయణ కృపానిధే ।
పాహి మాం ఫణిశైలేశ భక్తబంధో దయానిధే ॥

॥ మహాభారత శ్రవణ ఫలమ్ ॥

ద్వైపాయనౌష్ఠ పుట నిస్సృతమప్రమేయం । పుణ్యం పవిత్రమథ పాపహరం శివం చ ।
యో భారతం సమధిగచ్ఛతి వాచ్యమానం । కిం తస్య పుష్కరజలైరభిషేచనేన ॥

॥ అథ సంకల్పః ॥

శ్రీమదాదివరాహక్షేత్రే , విరాజమానస్య , దేవదేవోత్తమస్య , జగద్రక్షణార్థం, అవతీర్ణస్య, శ్రీమదఖిలాండకోటి బ్రహ్మాండనాయకస్య , శ్రీవేఙ్కటేశ్వరస్వామినః, అనుగ్రహప్రసాదేన, సర్వేషాం, భక్తజనానాం, ఆధివ్యాధి, నివృత్తిద్వారా , ఆయురారోగ్యైశ్వర్యాభివృద్ధ్యర్థం,విషూచికాక్రిమిజనిత ,సమస్త, దుష్టభావ నివారణార్థం సర్వారిష్ట ,నివృత్తిద్వారా , సకలశ్రేయోఽభివృద్ధ్యర్థం, ధర్మార్థ ,కామమోక్షాఖ్య , చతుర్విధ , పురుషార్థ ఫల సిద్ధ్యర్థం,వాఙ్మనఃకాయ, ప్రవర్తిత,అనేక జన్మాఘ, నిబర్హణార్థం, సమస్త, పాపక్షయార్థం, గోసంరక్షణార్థం చ, శ్రీమన్మహాభారతే , ఆదిపర్వణి, యథాశక్తి, షట్పఞ్చాశదధికశతతమాధ్యాయాన్తర్గత శ్లోకపారాయణం, ఆచార్యముఖేన కరిష్యామహే ॥

॥ వ్యాస ధ్యానమ్ ॥

వ్యాసం వశిష్ఠనప్తారం శక్తేః పౌత్రమకల్మషమ్ ।
పరాశరాత్మజం వందే శుకతాతం తపోనిధిమ్ ॥

వ్యాసాయ విష్ణురూపాయ వ్యాసరూపాయ విష్ణవే ।
నమో వై బ్రహ్మనిధయే, వాసిష్ఠాయ నమోనమః ॥

అధ్యాయః-156 షట్పఞ్చాశదధికశతతమో2ధ్యాయః బకవధపర్వ
బ్రాహ్మణపరివారస్య క్లేశం నివారయితుం కున్త్యా భీమసేనేన సహ సంలాపః, చిన్తయా బ్రాహ్మణస్య పరిదేవనం చ

వసామ సుసుఖం పుత్ర బ్రాహ్మణస్య నివేశనే ।
అజ్ఞాతా ధార్తరాష్ట్రస్య సత్కృతా వీతమన్యవః ॥ ॥ 156-12 ॥

సఞ్చిన్తయే సదా పుత్ర బ్రాహ్మణస్యాస్య కిం న్వహమ్ ।
ప్రియం కుర్యామితి గృహే యత్కుర్యురుషితాః సుఖమ్ ॥ ॥ 156-13 ॥

ఏతావాన్ పురుషస్తాత కృతం యస్మిన్న నశ్యతి ।
యావచ్చ కుర్యాదన్యో2స్య కుర్యాదభ్యధికం తతః ॥ ॥ 156-14 ॥

తదిదం బ్రాహ్మణస్యాస్య దుఃఖమాపతితం ధ్రువమ్ ।
తత్రాస్య యది సాహాయ్యం కుర్యాముపకృతం భవేత్ ॥ ॥ 156-15 ॥

భీమసేన ఉవాచ

జ్ఞాయతామస్య యద్దుఃఖం యతశ్చైవ సముత్థితమ్ ।
విదిత్వా వ్యవసిష్యామి యద్యపి స్యాత్ సుదుష్కరమ్ ॥ ॥ 156-16 ॥

వైశమ్పాయన ఉవాచ

ఏవం తౌ కథయన్తౌ చ భూయః శుశ్రువతుః స్వనమ్ ।
ఆర్తిజం తస్య విప్రస్య సభార్యస్య విశామ్పతే ॥ ॥ 156-17 ॥

అన్తఃపురం తతస్తస్య బ్రాహ్మణస్య మహాత్మనః ।
వివేశ త్వరితా కున్తీ బద్ధవత్సేవ సౌరభీ ॥ ॥ 156-18 ॥

తతస్తం బ్రాహ్మణం తత్ర భార్యయా చ సుతేన చ ।
దుహిత్రా చైవ సహితం దదర్శావనతాననమ్ ॥ ॥ 156-19 ॥

బ్రాహ్మణ ఉవాచ

ధిగిదం జీవితం లోకే గతసారమనర్థకమ్ ।
దుఃఖమూలం పరాధీనం భృశమప్రియభాగి చ ॥ ॥ 156-20 ॥

జీవితే పరమం దుఃఖం జీవితే పరమో జ్వరః ।
జీవితే వర్తమానస్య దుఃఖానామాగమో ధ్రువః ॥ ॥ 156-21 ॥

ఆత్మా హ్యేకో హి ధర్మార్థౌ కామం చైవ నిషేవతే ।
ఏతైశ్చ విప్రయోగోఽపి దుఃఖం పరమనన్తకమ్ ॥ ॥ 156-22 ॥

ఆహుః కేచిత్ పరం మోక్షం స చ నాస్తి కథఞ్చన ।
అర్థప్రాప్తౌ తు నరకః కృత్స్న ఏవోపపద్యతే ॥ ॥ 156-23 ॥

అర్థేప్సుతా పరం దుఃఖమర్థప్రాప్తౌ తతోఽధికమ్ ।
జాతస్నేహస్య చార్థేషు విప్రయోగే మహత్తరమ్ ॥ ॥ 156-24 ॥

న హి యోగం ప్రపశ్యామి యేన ముచ్యేయమాపదః ।
పుత్రదారేణ వా సార్ధం ప్రాద్రవేయమనామయమ్ ॥ ॥ 156-25 ॥

యతితం వై మయా పూర్వం వేత్థ బ్రాహ్మణి తత్తథా ।
క్షేమం యతస్తతో గన్తుం త్వయా తు మమ న శ్రుతమ్ ॥ ॥ 156-26 ॥

ఇహ జాతా వివృద్ధాస్మి పితా చాపి మమేతి వై ।
ఉక్తవత్యసి దుర్మేధే యాచ్యమానా మయాసకృత్ ॥ ॥ 156-27 ॥

స్వర్గతోఽపి పితా వృద్ధాస్తథా మాతా చిరం తవ ।
బాన్ధవా భూతపూర్వాశ్చ తత్ర వాసే తు కా రతిః ॥ ॥ 156-28 ॥

సోఽయం తే బన్ధుకామాయా అశృణ్వత్యా వచో మమ ।
బన్ధుప్రణాశః సమ్ప్రాప్తో భృశం దుఃఖకరో మమ ॥ ॥ 156-29 ॥

అథవా మద్వినాశోఽయం న హి శక్ష్యామి కఞ్చన ।
పరిత్యక్తుమహం బన్ధుం స్వయం జీవన్నృశంసవత్ ॥ ॥ 156-30 ॥

సహధర్మచరీం దాన్తాం నిత్యం మాతృసమాం మమ ।
సఖీఞ్చ విహితాం దేవైర్నిత్యం పరమికాం గతిమ్ ॥ ॥ 156-31 ॥

పిత్రా మాత్రా చ విహితాం సదా గార్హస్థ్యభాగినీమ్ ।
వరయిత్వా యథాన్యాయం మన్త్రవత్పరిణీయ చ ॥ ॥ 156-32 ॥

కులీనాం శీలసమ్పన్నామపత్యజననీమపి ।
త్వామహం జీవితస్యార్థే సాధ్వీమనపకారిణీమ్ ॥ ॥ 156-33 ॥

పరిత్యక్తుం న శక్ష్యామి భార్యాం నిత్యమనువ్రతామ్ ।
కుత ఏవ పరిత్యక్తుం సుతం శక్ష్యామ్యహం స్వయమ్ ॥ ॥ 156-34 ॥

బాలమప్రాప్తవయసమజాతవ్యఞ్జనాకృతిమ్ ।
భర్తురర్థాయ నిక్షిప్తాం న్యాసం ధాత్రా మహాత్మనా ॥ ॥ 156-35 ॥

యయా దౌహిత్రజాఁల్లోకానాశంసే పితృభిః సహ ।
స్వయముత్పాద్య తాం బాలాం కథముత్స్రష్టుముత్సహే ॥ ॥ 156-36 ॥

మన్యన్తే కేచిదధికం స్నేహం పుత్రే పితుర్నరాః ।
కన్యాయాం కేచిదపరే మమ తుల్యావుభౌ స్మృతౌ ॥ ॥ 156-37 ॥

యస్యాం లోకాః ప్రసూతిశ్చ స్థితా నిత్యమథోముఖమ్ ।
అపాపాం తామహం బాలాం కథముత్స్రష్టుముత్సహే ॥ ॥ 156-38 ॥

ఆత్మానమపి చోత్స్రుజ్య తప్స్యామి పరలోకగః ।
త్యక్తా హ్యేతే మయా వ్యక్తం నేహ శక్ష్యన్తి జీవితుమ్ ॥ ॥ 156-39 ॥

ఏషాం చాన్యతమత్యాగో నృశంసో గర్హితో బుధైః ।
ఆత్మత్యాగే కృతే చేమే మరిష్యన్తి మయా వినా ॥ ॥ 156-40 ॥

స కృచ్ఛ్రామహమాపన్నో న శక్తస్తర్తుమాపదమ్ ।
అహో ధిక్కాం గతిం త్వద్య గమిష్యామి స బాన్ధవః ।
సర్వైః సహ మృతం శ్రేయో న చ మే జీవితం క్షమమ్ ॥ ॥ 156-41 ॥

ఇతి శ్రీమహాభారతే ఆదిపర్వణి బకవధపర్వణి బ్రాహ్మణచిన్తాయాం
షట్పఞ్చాశదధికశతతమో2ధ్యాయః ॥ 156 ॥

"ప్రహేళిక "

:: "గోవింద నామ సంకీర్తనమ్" ::

॥ అథ క్షమా ప్రార్థనా ॥ ః యదక్షరపదభ్రష్టం మాత్రాహీనం చ యద్భవేత్ ।
తత్సర్వం క్షమ్యతాం దేవ నారాయణ నమోస్తుతే ॥

॥ అథ లోకక్షేమ ప్రార్థనా ॥ ః సర్వేభవన్తు సుఖినః సర్వేసంతు నిరామయాః ।
సర్వేభద్రాణి పశ్యంతు మాకశ్చిత్ దుఃఖభాగ్భవేత్ ॥

॥ అథ భగవత్సమర్పణమ్ ॥ ః కాయేన వాచా మనసేంద్రియైర్వా బుద్ధ్యాత్మనా వా ప్రకృతేస్స్వభావాత్ ।
కరోమి యద్యత్సకలం పరస్మై నారాయణాయేతి సమర్పయామి ॥

॥ అథ మంగళమ్ ॥ ః శ్రియః కాన్తాయ కళ్యాణనిధయే నిధయేర్థినామ్ ।
శ్రీవేఙ్కటనివాసాయ శ్రీనివాసాయ మంగళమ్ ॥